

II List do Koryntian

Rozdział 8

1. A oznajmujemy wam, bracia, łaskę Bożą, która jest dana w kościołach Macedońskich, 2. iż w wielkim doświadczeniu utrapienia obfitość wesela ich była i ubóstwo ich obfitowało w bogactwo prostoty ich. 3. Iż wedle możności, daję im świadectwo, i nad możność, dobrowolnymi byli, 4. z wielkim napominaniem prosząc nas o łaskę i społeczność posługowania, które dzieje się przeciw świętym. 5. A nie jakośmy się spodziewali, ale sami siebie oddali, naprzód Panu, potem nam przez wolą Bożą, 6. tak iżeśmy prosili Tytusa, aby jako począł, tak i dokonał u was też łaski tej. 7. Ale jako we wszystkim obfitujecie w wierze i w mowie, i w umiejętności, i wszelakiej pilności, nadto i w miłości waszej przeciwko nam, abyście i w tej łasce obfitowali. 8. Nie mówię jako rozkazując, ale przez staranie innych i waszej miłości przyrodzenia dobrego doświadczać. 9. Abowiem znacie łaskę Pana naszego Jezusa Chrystusa, że dla was został się ubogim, będąc bogatym, abyście ubóstwem jego wy bogatymi byli. 10. A w tym radę dawam, abowiem to wam jest pożytecznie, którzy nie tylko czynić, ale i chciećście poczęli od roku przeszłego, 11. a teraz i uczynkiem wykonajcie, aby jako jest ochotna chęć woli, tak była i wykonania z tego, co macie. 12. Abowiem jeśli jest ochotna wola, wedle tego, co ma, jest przyjemna, nie wedle tego, czego nie ma. 13. Bo nie iżeby inszym miało być ulżenie, a wam uciśnienie, ale wedle porównania. 14. Natenczas wasza obfitość niech doloży ich niedostatku, aby też ich obfitość była dolożeniem waszego niedostatku, aby było porównanie, jako jest napisano: 15. Który wiele, nie miał nazbyt, a kto mało, nie miał mniej. 16. A dzięki Bogu, który dał toż staranie o was do serca Tytusowego, 17. iż napominanie przyjął, ale pilniejszym będąc, z swej chęci udał się do was. 18. Posłaliśmy też z nim brata, którego chwała jest w Ewangelii po wszystkich kościołach. 19. A nie tylko, ale też postanowion jest od kościołów za towarzysza pielgrzymowania naszego, ku tej łasce, która bywa szafowana, od nas ku chwale Pańskiej i chętniejszej woli naszej, 20. strzegąc się tego, aby nas kto nie nagał w tej obfityści, która się przez nas sprawuje. 21. Abowiem przemyślowaliśmy dobra nie tylko przed Bogiem, ale też przed ludźmi. 22. A posłaliśmy z nimi i brata naszego, któregośmy wielokroć w wielu rzeczach doświadczyli, że jest pilny, a teraz daleko pilniejszy, dla wielkiej ufności przeciwko wam: 23. chociaż dla Tytusa, który jest moim towarzyszem i pomocnikiem u was, chociaż bracia naszy, Apostołowie kościołów, chwała Chrystusowa. 24. Okazanie tedy, które jest miłości waszej i przechwalania naszego z was, okażcie przeciw nim przed oblicznością kościołów.